

[Justitsministeren]

Men jeg er altså i mine indlæg gået ud fra, at der ikke var tale om mishandling af dyrene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *landbrugsministeren* af:

Melchior (CD):

»Vil ministeren medvirke til, at den tilladelse til slagtning af lam efter muhamedansk ritus, som justitsministeriet har udstedt den 28. september 1978, snarest vil kunne benyttes?«

(Spm. nr. 490).

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til skrivelse fra justitsministeriet af 28. september 1978 samt skrivelse fra Odense offentlige Slagtehus af 16. maj 1978.

Det veterinære sundhedsråd har betegnet den slagtemetode, der her er tale om, som bekvem og fuldt ud human. I fortsættelse heraf har justitsministeriet (Jm. Journ. 3.k. 1957-97, 13) den 2. april 1958 meddelt, »at justitsministeriet intet har at indvende imod, at kastningen af små dyr sker på den foran beskrevne måde uden anvendelse af kastemaskine.«

I et spørgsmål til justitsministeren af 15. januar 1979 (spm. nr. 479) siger folketingsmedlem Alfred Hansen (DR), »at gæstearbejdere må rette sig efter dansk lov og ret.« Jeg skal gøre opmærksom på, at det er fuldt overensstemmende med gældende ret, at de pågældende bekendere af islam benytter den slagtemetode, som er godkendt i de ovennævnte dokumenter. Vi kan ikke tillade indskrænkninger i muhamedaneres rettigheder til fuldt lovlig praktisering af deres tro.

Odense offentlige Slagtehus hører under landbrugsministeriet og har derfor ganske logisk gjort sin tilladelse til slagtningen afhængig af dette ministeriums indforståelse. Imidlertid hører slagtebestemmelserne under justitsministeriet, og min opfordring til ministeren går derfor blot ud på i praksis at muliggøre effektueringen af den givne tilladelse.

Landbrugsministeren (Koføed):

Jeg kan på det stillede spørgsmål svare bekræftende. Nu har der jo lige været en runde om dette forhold, så jeg skal gøre det kort.

Jeg er glad for, at spørgeren spørger mig, om jeg kan medvirke til, at den af justitsministeriet givne tilladelse til slagtning kan foregå, og jeg kan sige, at jeg kan medvirke til det. Jeg kan ikke påbyde, at disse slagtninger skal foregå på Odense offentlige Slagtehus, men jeg kan sige, at Odense offentlige Slagtehus er et eksportautoriseret slagteri, og derfor skal det have landbrugsministeriets tilladelse til at udføre disse slagtninger.

Jeg kan sige, at landbrugsministeriet har i sinde at give denne tilladelse, og Odense offentlige Slagtehus vil også benytte sig af den. Der foreligger altså den fornødne ansøgning, og disse ting skulle være i orden.

Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige tak til landbrugsministeren for svaret i denne sag og kun tilføje til orientering, da sagen nu er på folketingets dagsorden, at der foreligger et brev fra Odense offentlige Slagtehus og Næringsmiddelkontrol, dateret 16. maj 1978 og underskrevet af formanden for slagtehuset, som tillige er formand for de danske slagtermestres forening, om, at Odense offentlige Slagtehus er til rådighed, når denne tilladelse fra landbrugsministeriet foreligger, og dermed betragter jeg sagen som både lykkeligt og rigtigt løst. Det kan ikke være anderledes, end at når Danmark i årevis annoncerede efter forskellige landes beboere for at få dem til at bosætte sig i dette Danmark, må vi også give dem mulighed for inden for lovens rammer og inden for egne rimelige regler at nyde de samme friheder og de samme goder, som andre borgere i Danmark gør, og jeg er meget tilfreds med, at dette også her viser sig at gælde for bekendere af den muhamedanske tro.

Jeg kan videre oplyse, at den kastemaskine, der findes på Københavns slagtetorv, og som tilhører det mosaiske trossamfund i København, udlånes til slagtning efter muhamedansk ritus. Der er således her et velfungerende og nært samarbejde, og jeg konstaterer med glæde, at dette kan løbe videre. Og selvfølgelig skal folk, der bor i provinsen, have samme mulighed som de, der bor i København.

Hermed sluttede spørgsmålet.